

[Gerda Mundt.]

Det er baade vanskeligt og pinligt, og jeg mener, det burde kunne undgaas. Jeg ved ogsaa, at der har været Tale om det, men jeg vil gerne her understrege det, for at der kan komme en, muligvis kun administrativ, Forandring paa dette Punkt. Det er jo en anden Sag, at vi i Københavns Børnenævn, og i det hele taget inden for Børneværnene, ofte ønsker at beholde Sinkerne under vor Forsorg en Tid for at prøve, om ikke deres Evner kan udvikles, og vi har ikke saa ganske faa Eksempler paa, at unge, som var meget ringe begavede, har undgaaet at komme ind under Aandssvageforsorg og senere har kunnet klare sig rigtig pænt. Man skal ikke for hurtigt erklære en ung for aandssvag, men er det først sket, skulde Sagen ligesom tidligere helt gaa over til Særforsorg.

Jeg vil ogsaa gerne over for den højtærede Undervisningsminister have Lov til at understrege en Henvendelse, som jeg ved er kommet til ham, og som rimeligvis ogsaa vil komme til Finansudvalget. Det drejer sig om Inspektionen af Pige børns Gymnastik i Skolerne. I Løbet af de kommende Aar vil Skolebørnenes Sundhedsforhold komme langt stærkere i Forgrunden, end det hidtil har været Tilfældet, og ogsaa Sundhedstilstanden hos Børnene under den skolepligtige Alder, men det var angaaende Inspektionen for Pige børn med Hensyn til Gymnastik, jeg gerne vilde sige nogle Ord.

Vi har i København en mandlig og en kvindelig Gymnastikinspektør, som begge har forstaaet at løfte deres Fag højt op, saa at det staar i et meget højt Plan. Staten har en mandlig Gymnastikinspektør plus en Vicegymnastikinspektør, og, saa vidt jeg ved, 20 honorarlønnede mandlige Medhjælpere, medens der til Pige gymnastikken, som, det vil jo enhver kunne forstaa, skal og maa være af en helt anden Art end Drengenes Gymnastik og derfor ogsaa kræver en anden Inspektion, for Øjeblikket kun er en honorarlønnet kvindelig Viceinspektør, der endda skal dele sin Tid imellem Skolen og Inspektionen. Den legemlige Idræt er af den allerstørste Vægt for hele vor Ungdom, men det er nødvendigt, at det er Kvinder, som inspicerer Kvindegymnastikken. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at den obligatoriske Undervisning i Sundhedslære og Sundhedspleje og eventuelt ogsaa Slægtslivet, som vi vil faa frem i Løbet af nogle Aar ogsaa vil komme til at staa i nær Forbindelse med den legemlige Idræt.

Saa meget desto nødvendiggere er det allerede paa dette Tidspunkt at faa det ordnet saadan, at det er Kvinder, som inspicerer den kvindelige Gymnastik. Det er et meget stærkt underbygget Krav, som vil komme fra Skolerne og ogsaa fra Forældrene.

Jeg maa maaske dertil føje, at jeg har hørt et Rygte om, at Frøbelseminariet, som uddanner Børnehavelærere, skulde lægges fra Undervisningsministeriet, hvor det er for Øjeblikket, over til Socialministeriet. Jeg tør ikke svare for, om Rygtet er rigtigt, men jeg vil i hvert Fald advare imod, at noget saadant sker, da al Undervisning af Børn bør ligge i det samme Ministerium, og da den Undervisning, der gives ogsaa til de smaa Børn i denne meget modtagelige Alder, netop er af ganske overordentlig stor Vægt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet.

Vilhelm Rasmussen: Jeg frafalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet.

Ole Bjørn Kraft: Med Fare for at irritere det høje Ting i lige saa høj Grad, som Cato — i øvrigt uden Sammenligning — i sin Tid irriterede det romerske Senat, vil jeg gerne indlede med at udtale min Fordømmelse af den Forretningsorden, som hersker her i Tinget. Jeg tror, at de Erfaringer, vi har gjort i de sidste Dage, viser, hvor berettiget det var, at Det konservative Parti i sin Tid stemte imod denne Forretningsorden. Sandheden er den simple, at hvis Taletiden var bedre indrettet for Medlemmerne, hvis den var længere, end den er, vilde Forhandlingerne blive kortere. Nu er Forholdet det, at man nødsages til, selv om man har Spørgsmaal, man gerne vil belyse nærmere, at udtale sig rent summarisk om en Række Emner, men Fristelsen til korte Bemærkninger har vist sig til Gengæld at være overordentlig stor. Jeg vil derfor henstille til Folketingets Præsidium, at man paa ny engang tager Spørgsmaalet om Tingets Forretningsorden op til Undersøgelse og bl. a. overvejer Spørgsmaalet om Indførelse af de Spørgetimer, der utvivlsomt vilde lette Forhandlingerne uhyre meget og give de menige Medlemmer i Tinget en Adgang til Henvendelse til Regeringen, som nu i allerhøjeste Grad savnes.

De Bemærkninger, jeg har at gøre,